

Georgi Mitrinov

(Bulgaria, Institute for Bulgarian Language, Bulgarian Academy of Sciences)

Linguistic Archaeology from the Far Bulgarian Southwest. The Historical Anthroponymy of the Village of Varbnik in the Korçë Region of Albania

Abstract: The paper compares anthroponymic data from the village of Varbnik in the Korçë region of Albania, spanning from the 16th to the early 20th century. This allows for an analysis of the development trends in the anthroponymic system of this Bulgarian settlement located in the southwesternmost regions of the Bulgarian linguistic area over a period of almost four centuries. The comparison with the anthroponymy of other parts of the Bulgarian linguistic territory demonstrates the unity of the Bulgarian anthroponymic system.

Keywords: historical anthroponymy, Bulgarian linguistic territory, history of the Bulgarian language

Георги Митринов

(Институт за български език „Проф. Любомир Андрейчин“, Българска академия на науките)

Езикова археология от крайния български югозапад Историческа антропонимия от с. Върбник, Корчанско

Върбник е едно от старите български села в най-югозападните краища на българското езиково землище. Засвидетелствано е в османски данъчен регистър от XV в., според който спада по административно деление към Костурско, с 36 глави на християнски домакинства (Гандев/Gandev 1989: 199). В друг османски данъчен регистър от 1568-1569 г. са отбелязани 28 глави на християнски семейства и 7 неженени християни в селото, спадащо към нахия и каза Костур (ТДИМН/TDIMN 1999: 177). В една статистика на българското население от европейската част на Османската империя от 1873 г., издадена през 1878 г., с. Върбник към каза Кастория е включено със 70 домакинства и 205 жители мюсюлмани, което не е точно, тъй като местното население е християнско (Статистика/Statistika 1995: 110-111). Според данни на В. Кънчов за с. Върбник от район Кореща към Костурска каза в края на XIX в. живеят 600 българи християни (Кънчов/Kanchov 1970: 266). В началото на XX в. селото спада към Биглишка нахия на Корчанска каза, Костурска епархия, Битолски вилает. Макар и да е част от костурските села в област Кореща, след Балканските войни (1912-1913 г.) и Първата световна война (1915-1918 г.) селото попада в територията на Албания. В една статистика от 1919 г. с. Върбник е посочено към район Кореща с 95 български къщи (Бистрицки/Bistritski 1919: 6).

Запазени са два поименни списъка на населението на с. Върбник, Корчанско: а. в цитирания по-горе османски данъчен регистър от 1568-1569 г. и б. в статистика от архива на Българската екзархия с датировка от 1906 г. Публикувани са данни и за съвременната антропонимия на селото от началото на XXI в. (Бело/Belo 2005: 125-129). Това дава възможност да се направи съпоставка, като се покажат тенденциите в развитието на антропонимната система на това българско село за период от близо пет века. Разглежданата

антропонимия е обособена в три групи според произхода ѝ: славянски пласт; антропонимия от чужд произход, свързана с християнството; антропонимия от чужд произход, несвързана с християнството. Важно е да се отбележи, че и в двата списъка, от средата на XVI в. и от началото на XX в., имената са двусъставни, каквато е била официалната традиция в Османската империя. Включват лично име (ЛИ) и презиме (бащино име) (При), което понякога е прякорно или прозвищно име.

Мъжки лични имена

Имена от славянския пласт антропонимия в списъка от XVI в.:

Душан ЛИ 1, При 2 = 3 – от Душо и *-ан*, съкр. от Ра-душ, преди XV в. (Заимов/Zaimov 1988); Слав ЛИ 2;

Мило При 2 – от *мил* 'скъп, драг, любезен' или съкр. от Мило-ман, Милота, Бого-мил, Люд-мил, XV в. (Заимов/Zaimov 1988);

Петко ЛИ 1, При 1 = 2 – роден в петък, XV в. (Заимов/Zaimov 1988).

Единична употреба:

Богдан ЛИ;

Бранко ЛИ – от Бране, Брано, XV в., съкр. от Брани-мир, Брани-слав с *-о* (Заимов/Zaimov 1988);

Вельо При – зват. от Вело по меки основи, съкр. от Велико, Величко, Велислав (Заимов/Zaimov 1988);

Денко При – ум. от Дено, XVI в., от Дена, скъс. от Мла-дена, Вла-дена, Ра-дена (Заимов/Zaimov 1988);

Драги ЛИ – от старинно *драги* 'драгият', XV в. (Заимов/Zaimov 1988);

Мелко ЛИ – ум. от Мело, XV в. от изч. прил. *мел* 'малък' (Заимов/Zaimov 1988); Недо ЛИ – съкр. от Недельо, XII в. (Заимов/Zaimov 1988);

Станко При; Цветко ЛИ.

Имена с непрозрачна етимология:

Пейо ЛИ 2, При 1 = 3 – от Пет-ко или Пе-тър и *-йо*, XV в. (Заимов/Zaimov 1988);

Гин ЛИ – скъс. от Дра-гин, Бла-гин или от Гер-гин, м. от Гина, XVI в. (Заимов/Zaimov 1988); Пепин (?) ЛИ – от Пепо и *-ин*, от Петко или Петър с детско удвояване на сричката (Заимов/Zaimov 1988);

Даце ЛИ – ум. от Дацо от Да-но, Да-ро и *-цо* (Заимов/Zaimov 1988);

Църме При (?).

Откриват се имена, чиито две съставки са от домашен, български произход: Мелко Вельо, Цветко Душан, Слав Мило, Душан Петко.

Антропонимната картина в списъка от началото на XX в. има свои отлики. Честотата на употреба на мъжките лични имена от славянския пласт е следната:

Кръсто 11 – от кръст, превод от грц. Ставри, XV в.;

Кръсте 3 – от Кръсто, Кръстьо, XVI в. (Заимов/Zaimov 1988) = 14;

Търпо 7 – скъс. от Търпи-мир – да бъде много търпелив, спокоен, да не е припрян, преди XII в. (Заимов/Zaimov 1988);

Стоян 4.

Единична употреба:

Бончо – от Боно, Боне, XVI в., съкр. от Богдан, Борис, Божан, Боян (Заимов/Zaimov 1988);

Славо – от Слав и *-о* (Заимов/Zaimov 1988);

Трайко ум. от Трайо – да трае, да живее дълго, XV в. (Заимов/Zaimov 1988);

Цвятко.

Откриват се имена на български държавници (ханове и царе): Крум 2, Борис 4, Симион. Тъй като носителите им са невръстни деца, може да се приеме, че имената са навлезли в по-ново време в местната антропонимия.

Антропонимната картина от средата на XVI в. е доста по-различна от тази в началото на XX в. На практика в двата списъка с мъжки лични имена от славянския пласт антропонимия се откриват едва две общи именни основи: *Слав-* (Слав XVI в. - Славо XX в.) и *Цвет/Цвят-* (Цветко XVI в. - Цвятко XX в.). В сравнение със съвременното състояние на личноименната система на селото (Бело/Belo 2005: 125) е налице приемственост в употребата на именна основа *Мил-* (Мило XVI в. – Милан XXI в.).

Имена от християнския пласт антропонимия

Списъкът от XVI в. включва следните антропоними:

Димитри ЛИ 6 При 6 = 12;

Герг ЛИ 5 При 7 = 12 – съкр. от Герго от Герги от Георги (Заимов/Zaimov 1988; Илчев/Иchev 1969);

Петри ЛИ 1 При 2 = 3;

Никола ЛИ 1, При 1 = 2.

Единична употреба:

Ванко При – ум. от Вано или съкр. от И-ванко, XVI в. (Заимов/Zaimov 1988);

Йорго При – видоизменено от Гьорго с новогръцки преход $z \rightarrow \dot{y}$ (Илчев/Иchev 1969);

Кочко При – ум. от Кочо (Заимов/Zaimov 1988);

Кочо ЛИ – от Кото и *-чо* или направо от Ко- и *-чо* от Ни-ко-ла или Ко-ста, XVI в. (Заимов/Zaimov 1988);

Митан ЛИ – от Мито и *-ан*, XVI в. (Заимов/Zaimov 1988);

Михаил ЛИ; Нич ЛИ – вер. от Ничо ум. от Нито с *(-ь)* и *-чо* или от Ни-ко с *-чо*, XV в. (Заимов/Zaimov 1988);

Тодор ЛИ.

Имена с непрозрачна етимология:

Донко ЛИ 2 – ум. от Доно, съкр. от Ан-дон, Спири-дон или от Добри и *-но* (Заимов/Zaimov 1988);

Куно (Кото) ЛИ – Куно – от Куло и *-но*, XVI в., от Ни-кула (Никола);

Кото – от Ко-ста или Ни-кола и *-то*, XV в. (Заимов/Zaimov 1988).

Обобщените данни за употребата на мъжки лични имена от славянския пласт и на такива от чужд произход, свързани с християнството, показват наличие по на 15 антропонима от двете групи. Но според честотата на употреба има разлика. Преобладаваща е антропонимията от християнския пласт: Димитри 12, Герг 12, Петри 3, Никола 2, Донко 2. Докато антропонимите от славянския пласт са с доста по-ниска честота на употреба: Душан 3, Мило 2, Петко 2, Слав 2. Видна е тенденцията личните имена, свързани с християнството, да са предпочитани. Това е характерно и за именната система в Западна Тракия и Южните Родопи през XVI в. (Митринов/Mitrinov 2021: 239). Тенденцията несъмнено е свързана и с условията на съществуване на християнската общност в Османската империя с доминираща официална мюсюлманска религия. Отстояването на принадлежност към християнската религия е свързано с придържане към каноните на тази религия. Приемането на име на християнски светец за лично име се е възприемало като своеобразно покровителство от страна на светеца над носещия името християнин. Прави впечатление, че от имената, свързани с християнството, с най-широко разпространение са *Димитър* и *Герг(и)* с варианти. Това важи и за антропонимията на българското население в Западна Тракия и Южните Родопи през този период (Митринов/Mitrinov 2021: 165). Посочените имена от славянския пласт с най-широко разпространение в антропонимията

на с. Върбник са различни от тези в Западна Тракия и Южните Родопи, където с широко разпространение са именни основи *Сто(й)-*, *Вел-*, *Пет-*, *Рус-* и др. (Митринов/Mitrinov 2021: 239).

Повече на брой и с по-широка употреба са имената от християнския пласт антропонимия и в списъка от началото на XX в.:

Васил 21, Андон 14, Димитър 13, Никола 13, Лазар 12, Ламбро 12 – грц. Λάμπρος (Симеонидис/Simeonidis 2006: 121); Илия 11, Георги 8, Наум 8, Йован 6, Константин 6, Христо 6, Пандо 5 – съкрат. от Панделей, XV в., от Пантелей с новогръцки изговор (Заимов/Zaimov 1988);

Анастас 4, Констандин 4, Спирос 4 – сък. от Спиридон (Заимов/Zaimov 1988);

Христо 4, Андрея 3 – грц. Ανδρέας (Симеонидис/Simeonidis 2006: 108);

Филип 3, Александър 2, Андреа 2, Апостол 2, Атанас 2, Герго 2 – от Герги с *-о-*, XV в. (Заимов/Zaimov 1988);

Димитри 2, Михаил 2, Павел 2, Симион, Стефан 2, Яне 6, Янули – от грц. Γιαννούλης (Симеонидис/Simeonidis 2006: 119).

Единична употреба:

Григор, Евtimi – грц. Ευθύμιος (Симеонидис/Simeonidis 2006: 115); Иван, Йорго, Кирил, Мануил – грц. Μανουήλ XV в. от Εμμανουήλ XVII в. (Симеонидис/Simeonidis 2006: 114); Павло – грц. Παύλος (Симеонидис/Simeonidis 2006: 126), Панайот, Тодор.

Някои имена имат съкратени или други варианти, с което честотата на употребата им се увеличава: Димитър 13, Димитри 2 = 15; Георги 8, Герго 2, Йорго = 11; Павел 2, Павло = 3. Въпреки това с най-широка употреба е антропонимът Васил 21. Голяма честотност имат антропоними Андон 14, Никола 13, Лазар 12, Ламбро 12, Илия 11. Видна е разликата с употребата на антропонимите от XVI в., сред които с най-широко разпространение са Димитри и Герг и с доста по-слабо – Петри, Никола. Все пак е налице приемственост, като антропоними Димитър и Георги с вариантите си са сред най-разпространените.

В списъка от началото на XX в. са засвидетелствани графични варианти на отделни имена, следствие вероятно от недобрата езикова подготовка на писача, изготвил списъка (Константин 6, Констандин 4 = 10; Андрея 3, Андреа 2 = 5). В други случаи е налице изписване на характерни за местния говор облици на имената, наред с общобългарски такива (Йован 6, Иван = 7). Важно е да се отбележи, че за местната антропонимна система от началото на XXI в. е характерна употребата на вариант Костандин (Бело/Belo 2005: 125). Видна е разликата в словообразуването на антропоними Ламбро, Михаил, Пандо (XX в.) – Лабро, Михалаки, Пандели (XXI в.). Докато в списъка от началото на XX в. се открива антропоним Кръсто – калка от грц. Σταύρος (Ставрос), в началото на XXI в. е засвидетелствана успоредна употреба на облици Кръсто, Кърсте и Ставро (Бело/Belo 2005: 128).

Имена от чужд произход, несвързани с християнството.

В списъка от XVI в. такова е презимето Комнен – срв. грц. Κομνηνή (Симеонидис/Simeonidis 2006: 120). По-широка е употребата на този тип имена в списъка от началото на XX в. Те са изключително от гръцки произход: Аргир – от грц. 'сребро', XIII в. (Заимов/Zaimov 1988), грц. Ἀργύριος (Симеонидис/Simeonidis 2006: 109); Фоти – грц. 'светлина' (Заимов/Zaimov 1988), грц. Φώτιος (Симеонидис/Simeonidis 2006: 132). Откриват се и мъжки лични имена от античната гръцка история: Перикъл 2 – грц. Περικλῆς (Симеонидис/Simeonidis 2006: 127); Ахил – грц. Ἀχιλλέας (Симеонидис/Simeonidis 2006: 110). Но те са на невръстни деца, което показва, че появата им е следствие от ново езиково влияние.

Интерес представлява употребата на деминутивни лични имена. В списъка от началото на XVI в. преобладават деминутиви, образувани с умалителна наставка *-ко*: Бранко, Ванко, Велко, Денко, Донко, Кочко, Мелко, Петко, Станко, Цветко, Янко. В два примера са засвидетелствани деминутиви, образувани с умалителна наставка *-е*: Даце, Църме (?). За разлика от антропонимията на българското население в Южните Родопи и Западна Тракия, в която се откриват деминутиви, образувани с 16 суфикса, сред които с най-широко разпространение са деминутивите със суфикси *-ко* и *-чо* (Митринов/Mitrirov 2021: 145, 147), в списъка на с. Върбник се срещат деминутиви с едва два суфикса (*-ко* и *-е*), като първият доминира. Широка е употребата на умалителни имена, образувани с наставки *-ко* (Трайко, Цвятко); *-чо* (Бончо); *-е* (Кръсте) в списъка от началото на XX в. За сравнение, в антропонимния материал от XVI в. се откриват 11 деминутивни антропонима, образувани с наставка *-ко* и 2 с наставка *-е*. За антропонимията от началото на XXI в. са характерни множество посочени деминутивни форми на личните имена, употребявани обаче основно при общуването между близки и роднини:

Александър – Санде; Анастас – Тасе; Андон – Доне; Апостол – Толъе; Атанас – Насе; Борис – Боке, Йован – Ване, Ванчо, Ванче; Васил – Васе, Циле, Цике; Гелъе, Димитър – Мите, Мичо, Митко; Ильо – Илче, Иле; Коле, Костандин – Дине; Кърсто – Кърсте, Къце; Крум – Крумчо, Круме; Лефтер – Лефчо, Лефче; Нестор – Несте, Нести; Наум – Нунчо, Нуне; Павло – Павле; Пандели – Панде, Пане; Славо – Славко, Славе; Стоян – Стое; Ставро – Ставре; Тома – Томе; Трайко, Трайче; Търпо – Търпе; Яни – Янко, Янче, Яне (Бело/Belo 2005: 128).

В списъка от XVI в. е засвидетелствано само едно сложно име: Богдан. Прави впечатление, че като цяло употребата на сложни имена в селищата от Костурско е слаба, като в списъците на отделни селища се среща наличието на композити Радослав, Богомил, Драгослав (с. Прекопана), Драгослав (с. Брезница), Станислав (с. Ораховец) (ТДИМН/ TDIMN 1999: 13-186). Доста по-широко е разпространението на имена композити в Западна Тракия и Южните Родопи, сред които е и антропонимът Богдан (Митринов/Mitrirov 2021: 150-151). В списъка от началото на XX в. сложни имена не са отбелязани.

Женски лични имена

За разлика от списъците от средата на XVI в., в които са описани само мъжки лични имена, в списъка от началото на XX в. с пълно описание на населението на с. Върбник е включена и женска антропонимия.

Имена, спадащи към славянския пласт антропонимия:

Търпена 7, Търпяна 6 = 14;

Цвятанка 5, Малина 4, Стойна 4, Доста 3, Стана 3, Стоянка 3, Велика 2, Виша 2 – от Вишо или скъс. от Вишна; скъс. от Вишо-слав XIV в. (Заимов/Zaimov 1988);

Грозда 2, Петкана 2, Слава 2.

Единична употреба:

Бояна, Буряна – от Бурян, от Буро и *-ян*, от *буря* – да бъде силен като буря (Заимов/Zaimov 1988);

Гроздана, Добрица, Кръстана, Лозана, Невенка, Невянка, Нуна, Нунка – от Нуно от *нуно*, *нунко* 'кръстник на младоженци, кум: пожелателно име – да стане кум' (Заимов/Zaimov 1988);

Райна, Свободна, Цвятана.

Откриват се имена с непрозрачна етимология:

Гана – от Ган, Гано, XVIII в., скъс. от Драган, Беган (Заимов/Zaimov 1988);

Стамена 3 – от Стамен от говорно *стамен* твърд, як (камък) – да бъде с твърд характер и воля, XV в. или от Стамо скъс. от Стамер, Стамир или от Стамен, XVI в. (Заимов/Zaimov 1988);

Кина – от Кино скър. от Рай-кин, Бой-кин и др., XVII в. или произв. от Калина, Катерина, Карамфила и др. (Заимов/Zaimov 1988).

Някои имена с вариантите са с по-широка употреба: Стойна 4, Стоянка 3 = 7; Цвятанка 5, Цвятана = 6; Грозда 2, Гроздана = 3. Така с най-широка употреба се оказват именни основи *Търп-*, *Сто(й)-*, *Цвет-*.

В списъка от началото на XXI в. са засвидетелствани имена с умалителни и съкратени варианти: Търпена – Търпенка, Търпа, Търпе; Слава – Славка, Славче, Славе; Стояна – Стоянка, Стоянче; Жива, Живка, Живе. Но умалителните форми, някои от тях и звателни, са характерни за общуване между близки и роднини. Прави впечатление, че общи за двата списъка са имена Търпена, Стоянка, Слава, а антропоним Жива, Живка не се открива в списъка от началото на XX в., т.е. навлязъл е в местната антропонимия в по-ново време. Същевременно антропоним Свободна от списъка от началото на XX в. не е засвидетелстван в списъка от началото на XXI в.

Имена от християнския пласт антропонимия

Елена 19, Димитра 14, Димитъра 1, София 14, Йордана 12, Мария 10, Василка 9, Зоя 7, Зоя 2 – грц. Ζωή (Симеонидис/Simeonidis 2006: 116);

Христана 6 – от Христан от Христо и *-ан* (Заимов/Zaimov 1988);

Александра 5, Димана 5, Катерина 4, Константина 4, Констандина 4, Сотира 4 – от Сотир грц. спасител, XVI в. (Заимов/Zaimov 1988);

Анастасия 2, Мануша 2 – от Мануш от Мано и *-уш*, скър. от Манол XV в. (Заимов/Zaimov 1988);

Петра 2, Томаия, Томайя – от Тома и *-йа*.

Единична употреба: Ангелина, Евгения, Никулина, Христина, Фания – скър. от Теофания грц. Θεοφάνια (Симеонидис/Simeonidis 2006: 117).

Отделни имена с вариантите имат по-широка употреба: Димитра 14, Димитъра 1, Димана 5 = 20; Христана 6, Христина = 7.

Откриват се различия в словообразуването на имена, включени в двата списъка: Фания (XX в.) – Фаника, Фанка, Фане, Фанче (XXI в.); Христана (XX в.) – Ристана, Ица, Криста, Кристинка, Кристинче – Кристина (?) (XXI в.); Димитра (XX в.) – Димитрина, Димитринка, Мита, Митка (XXI в.).

Не са засвидетелствани в списъка от XXI в. женски лични имена Зоя, Сотира, Томаия, Петра, Ангелина, Димана, Евгения, т.е. те са отпаднали от употреба.

Имена от чужд произход, несвързани с християнството, в списъка от началото на XX в.: Карафила 6, Султана 2. По-голяма е групата на имената с единична употреба: Атина – от грц. Αθηνά (Симеонидис/Simeonidis 2006: 107); Талия, Трендафила – от Трендафил, XVI в. (Заимов/Zaimov 1988); Трънда – скъс. от Трендафила, вж. Тренда (Заимов/Zaimov 1988). И при женските лични имена има употреба на скъсени варианти: Трендафила, Трънда. В списъка от началото на XXI в. лично име Атина е отбелязано с варианти Тинка, Тине.

Откриват се и графични варианти, резултат вероятно от слабата езикова подготовка на писача: Зоя 7, Зоя 2 = 9; Димитра 14, Димитъра 1 = 15; Константина 4, Констандина 4 = 8; Томаия, Томайя = 2. При някои варианти може да се приеме противопоставяне диалектен – недиалектен изговор: Търпена 7, Търпяна 6 = 13; Невенка, Невянка = 2.

Умалителните форми при женските имена в списъка от XX в. са основно с наставка *-ка*: Василка, Невенка, Невянка, Нунка, Стоянка, Цвятанка. В единичен пример е засвидетелствана деминутивна форма със старинен суфикс *-ица* (Ковачев/Kovachev 1987: 143): Добрица. В списъка от XXI в. са отбелязани умалителни форми на женските имена, използвани в разговорната реч, напр. Елена – Еленче, Ленка, Ленче; Слава – Славка, Славче, Славе и др.

Презимена

Проявявайки самоинициатива, не съобразявайки се с изискванията за попълване на именните данни в разпратените по селища еднотипни формуляри от Българската екзархия, писачът е прибавил старателно отдолу, с някои изключения, след личните имена на членовете на всяко семейство, родовото или фамилното име. Така е добавена ценна информация за родовите имена в селото, по данни от началото на XX в. Има няколко модела на изписване на тези родови (фамилни) имена. Основно е изписването на фамилното име във форма за мн.ч., окончаваща на *-и* (Аргирови, Влашови, Николови и др.). Но се открива и оформление с наставки *-ски* и *-ци*, като втората е за родови имена (Ковачев/Kovachev 1987: 159). Така е засвидетелствана успоредна употреба на форми на родови имена: Касови, Касовски; Петрови, Петровски; Камбурови, Камбуровци; Попови, Поповци 2. Според изследователя Р. Бело стари фамилни имена в селото са Грозданови, Апостолови, Камбурови, Аргирови, Филови, Мужови, а носителите на имена Шанови и Шимкови били преселници от селата Въмбел и Смърдеш, Костурско (Бело/Belo 1999: 80). Но в списъка от началото на XX в. не са отбелязани фамилни имена Грозданови, Апостолови и Шанови, а вместо Шимкови е изписан облик Шемкови. В основата на някои фамилни имена е залегнало лично име: Аргирови, Влашови, Георгиеви, Киркови, Николови, Несторови, Петрови, Темелкови, Филови, Андрикови – от ЛИ Андрико, грц. Ανδρίκος (Симеонидис/Simeonidis 2006: 39) и др. Откриват се имена, възникнали по физически качества и външни признаци: Камбурови, Камбуровци – от тур. *kambur* гърбав, гърбат (Заимов/Zaimov 1988; ТБР/ТВР 2009); Солакови – от тур. *solak* левак, левичар (Заимов/Zaimov 1988; ТБР/ТВР 2009). Има и такива, възникнали по роднински връзки: Синчови – от ЛИ Синчо ум. от Син, Сино и *-чо* от същ. *син* мъжко чедо на родители – да бъде добър син (Заимов/Zaimov 1988). Интерес представляват имена от домашен, български и от чужд произход: Мужови – от диалектно название *муж* вм. мъж, вж. ЛИ Мъжо – да възмъжее, да стане мъж, XIV в. (Заимов/Zaimov 1988); Пържови – от ЛИ Пържо от Пъргъо успор. форма на Пърго с преход *ɟ > ж*, пожелателно име, да е пъргав (Илчев/Ichev 1969); Палчеви – от ЛИ Палчо, ум. от Пало от Павло, преди XII в. (Заимов/Zaimov 1988) и др. Някои имена включват данни за трудова дейност и обществено положение: Попови; Пашаларови – от тур. мн. пашалар от ра̀са 'титла, давана на висши граждански и военни чиновници в Османската империя (ТБР/ТВР 1962).

Заклучение

Прегледът на антропонимията на с. Върбник, Корчанско за период от близо 500 години дава възможност да се видят развойните тенденции в именната система. Съпоставката на антропонимията на селото от XVI в. с подобна от други краища на българското езиково землище от същия период показва общи особености и тенденции в развитието на българската антропонимна система. Съпоставката с антропонимен материал от началото на XX в. сочи приемственост в употребата на лични имена от славянския пласт и на такива от чужд произход, свързани с християнството. Запазва се тенденцията за по-широка употреба на имена, свързани с християнството. Макар в диахронен план да се откриват различия, те не са съществени. Ексцерпираният от писмени източници антро-

понимен материал за с. Върбник, разположено в най-югозападните краища на българското езиково землище, е ценен за българската езикова история, в частност за историческата ни антропонимия. Важно свидетелство е за българския характер на местното население, оцеляло като такова до днес, въпреки историческите превратности.

ЛИТЕРАТУРА

- Бело 1999: *Бело, Р.* Старинна българска топонимия от с. Върбник, Корчанско в Югоизточна Албания. – Македонски преглед, № 3, с. 77-84 (Belo 1999: *Belo, R.* Starinna balgarska toponimia ot s. Vrabnik, Korchansko, v Yugoiztochna Albania. – Makedonski pregled, № 3, s. 77-84).
- Бело 2005: *Бело, Р.* Собствени имена на българите от с. Върбник, Корчанско (Югоизточна Албания). – В: Състояние и проблеми на българската ономастика. Т. 7. Велико Търново: УИ „Св. Св. Кирил и Методий“, 125-129 (Belo 2005: *Belo, R.* Sobstveni imena na balgarite ot s. Vrabnik, Korchansko (Yugoiztochna Albania). – V: *Sastoyanie i problemi na balgarskata onomastika*. Т. 7. Veliko Tarnovo: UI “Sv. Sv. Kiril i Metodiy”, 125-129).
- Бистрицки 1919: *Бистрицки.* Българско Костурско. Издава Костурското благотворително братство „Надежда“ в гр. Ксанти (Bistritski 1919: *Bistritski.* Balgarsko Kostursko. Izdava Kosturskoto blagotvoritelno bratstvo „Nadezhda“ v gr. Ksanti).
- Гандев 1989: *Гандев, Хр.* Българската народност през XV век. Демографско и етнографско изследване. София: Наука и изкуство (Gandev 1989: *Gandev, Hr.* Balgarskata narodnost prez XV vek. Demografsko i etnografsko izsledvane. Sofia: Nauka i izkustvo).
- Заимов 1988: *Заимов, Й.* Български именник. София: Издателство на БАН (Zaimov 1988: *Zaimov, Y.* Balgarski imennik. Sofia: Izdatestvo na BAN).
- Илчев 1969: *Илчев, Ст.* Речник на личните и фамилни имена у българите. София: Издателство на БАН (Ilchev 1969: *Ilchev, St.* Rechnik na lichnite i familni imena u balgarite. Sofia: Izdatelstvo na BAN).
- Ковачев 1987: *Ковачев, Н.* Българска ономастика. София: Наука и изкуство. (Kovachev 1987: *Kovachev, N.* Balgarska onomastika. Sofia: Nauka i izkustvo).
- Кънчов 1970: *Кънчов, В.* Македония. Етнография и статистика. София: Наука и изкуство (Kanchov 1970: *Kanchov, V.* Makedonia. Etnografia i statistika. Sofia. Nauka i izkustvo).
- Митринов 2021: *Митринов, Г.* Езикови свидетелства за българския характер на населението в Южните Родопи и Западна Тракия през XVI век. Част 2. Гюмюрджинско, Деде-агачко, Димотишко, Крумовградско, Ивайловградско. София: Издателство на БАН „Проф. Марин Дринов“ (Mitrinov 2021: *Mitrinov, G.* Ezikovi svidetelstva za balgarskiya karakter na naselenieto v Yuzhnite Rodopi i Zapadna Trakia prez XVI vek. Chast 2. Gyumyurdzhinsko, Dedeagachko, Dimotishko, Krumovgradsko, Ivailovgradsko. Sofia: Izdatelstvo na BAN „Prof. Marin Drinov“).
- Симеонидис 2006: *Симеонидис, Х.* Гръцкото влияние върху системата на българските собствени имена. София: Ах-Ба-Ка. (Simeonidis 2006: *Simeonidis, H.* Gratskoto vliyanie varhu sistemata na balgarskite sobstveni imena. Sofia: Ah-Ba-Ka).
- Статистика 1995: Македония и Одринско. Статистика на населението от 1873 г. София. Македонски научен институт. (Statistika 1995: Makedonia i Odrinsko. Statistika na naselenieto ot 1873 g. Sofia. Makedonski nauchen institut).
- ТБР 1962: *Турско-български речник.* София: Наука и изкуство (TBR 1962: *Tursko-balgarski rechnik.* Sofia: Nauka i izkustvo).

ТБР 2009: *Турско-български речник* София: Издателство „Рива“ (TBR 2009: *Turško-balgarski rechnik*. Sofia: Izdatelstvo „Riva“).

ТДИМН 1999: Турски документи за историјата на македонскиот народ. Опширен пописен дефтер за казите Костур, Серфице и Велес од 1568/9 година. Т. VII, Кн. 2. Скопје (TDIMN 1999: *Turski dokumenti za istoriata na makedonskiot narod*. Opshiren popisen defter za kazite Kostur, Serfidzhe i Veles od 1568/9 godina. T. VII, Kn. 2, Skopje).

ИЛЮСТРАТИВЕН МАТЕРИАЛ

Списък на населението от 1568-1569 г.

Турски документи за историјата на македонскиот народ. Опширен пописен дефтер за казите Костур, Серфице и Велес од 1568/9 година. Т. VII, Кн. 2, Скопје. с. 177.

Петри Ванко, Бранко Герг, Герг Димитри, Димитри Тодор, Димитри Герг, Кочо Петри, Димитри Јанко, Мелко Вельо, Пейо Герг, Михаил Герг, Донко Недо, Пейо Мило, Куно (Кото) Герг, Јанко Џорго, Гин Душан, Драги Герг, Цветко Душан, Нич Станко, Никола Димитри, Герг Димитри, Јанко Петри, Донко Димитри, Димитри Комнен, Митан Герг, Герг Денко, Димитри Јанко, Душан Петко, Даце Пейо неженен, Петко Никола неженен, Слав Димитри неженен, Герг Пепин (?) неженен, Богдан Църме неженен, Димитри Кочко неженен, Слав Мило неженен, Герг Димитри

Списък на населението от 1906 г.

ЦДА F246K, оп. 9, а.е. 30

Вянчила въ енорията на свещеник Димитъръ Ив. Санчовъ

С. Върбникъ, каза Корченска, епархия Костурска, виляетъ Битолски
17.12.1906 г.

(Запазено е изписването от оригиналният писмен документ, нехарактерно за съвременния български правопис: *земледелец, камяноделец, млякар, хлябар*. Някои думи са съкратени: *дюлг. – дюлгерджия; гр. – грамотен* и др. Това важи и за отделни лични имена и презимена, които не са развързани. Интерес представляват данните за трудовата заетост и за грамотността на местното население)

1. Ан. Констандин 59, гр.; Доста, съпруга, 50

Синове: Васил 28, дюлгерджия, гр., в Арабистан; Лазар 20, дюлгерджия, гр. в Солун

Дъщери: София 23, Елена 16

Прязиме Пашаларови

2. Ан. Константин 35, дюлгерджия, в Анадол; Димитра Кр., съпруга, 32

Дъщери: Добрица 4, Свободна ?

Прязиме Николови

3. Ангелов Димитър 62 земеделец, гр.; Цвятанка, съпруга, 60

Син: Ламбро 36, дюлгерджия; Петкана, снаха, 16 (?)

Внучки: Зоя 11, гр.; Христина 7, Търпена 3

Прязиме Пашаларови

4. Анастасова Цвятана 70

Прязимето Андрикови

Андонов Йован 50, гр.

Прязиме Несторов

5. Андонов Йован 47, гр.; Цвятанка, съпруга, 45

- Син: Павел Иванов 18, аптекар, гр., в Гърция
Прязимето Пашаларови
6. Андонов Кръсте 45 дюлг.; Султана Христова, съпруга, 42
Дъщери: Велика 16, гр.; Христана 9, гр.; Търпена 5
Прязиме Пашаларови
7. Андонов Павло 47, орач, гр.; Карафила, съпруга, 43
Прязиме Попови
8. Андонова Кина 80
Синове: Лазар 44, дюлгерджия, гр., в Америка; Димитър 35 дюлгерджия, гр.
Снахи: Карафила 40; Депа 30
Внук: Иван 17 обуцар, гр.
Внучки: Димана 10, Търпена 10
Прязиме Синчови
9. Апостолов Наум 70, орач; Константина, съпруга, 68
Синове: Васил 31, дюлгерджия; Димитър 25
Снаха: Христана 28
Внук: Илия 5
Прязимето Николови
10. Апостолов Лазар 52, кираджия; Константина, съпруга, 51
Синове: Анастас 23, в Анадол; Филип 45, дюлгерджия, в Гърция
Прязиме Синчови
11. Богданов Кръсто 65, дюлгерджия; Анастасия, съпруга, 55
Синове: Илия Кръстов 23, дюлг. В Анадол, гр.; Наум 19, дюлг. В Анадол, гр.
Дъщеря: Елена 15
Прязиме Георгиеви
12. Василев Илия 32, дюлгерджия, гр., в Америка; Димана Кр., съпруга 31; Андон, брат,
27, в Анадол; Карафила Гр. 23, съпруга; Василка, майка 52
Дъщери: Зойя Василева 20, София Василева 16.
13. Василев Филип 62, овчар; Търпена, съпруга, 60
Синове: Ламбро 34, дюлгерджия, в Гърция; Георги 25, дюлгерджия, в България;
Илия 23, дюлгерджия, в България
Снаха: Василка 32
Внук: Христо 3
Прязиме Филови
14. Василева София 70
Син: Илия Тръндов 40, дюлгерджия, гр., в Америка; Стана Наумова, съпруга, 38
Синове: Търпо 13, ученик, гр.; Симион 7, ученик, гр.; Славо 4, Крум 1
Прязиме Шкрекови
15. Василев Ламбро 40 опинчар, гр., в България; Малина Петрова, съпруга, 35
Синове: Андон 14, опинчар, гр.; Перикъл 10, гр.; Васил 5
Дъщери: Никулина 7, гр.; Олга 6, гр.; Александра 2
Прязиме Петрови
16. Василев Панайот 38, папуджия, гр.; Мария, съпруга, 32; Яне Василевъ, брат 25,
опинчар, гр., в Америка; Георги Василевъ, брат 30, дюлгерджия, гр., в България.
Син: Серафим 2/12 ?
Дъщеря: Слава 2
Пряз[име] Петрови
17. Георгиев Димитър 55, дюлгерджия; Мануша, съпруга, 48

- Синове: Търпо 18, гр.; Христо 11, гр.; Константин 7.
18. Георгиев Кръсто 23, дюлгерджия, гр.; Йордана, съпруга, 21
Прязиме Киркови
19. Георгиев Никола 38, дюлгерджия, гр.; в България; Елена Апостолова, съпруга, 32
Синове: Васил 14, ученик, гр.; Борис 7, ученик, гр.; Александър 1
Прязиме Синчови
20. Георгиев Христо 52, дюлгерджия, гр.; Констандина, съпруга, 48
Син: Яне 16, гр.
Дъщери: Зойя 22, Александра 5
Прязиме Филови
21. Гр. Димитър 52; Стоянка, съпруга, 48
Синове: Лазар 27, дюлгерджия, гр.; Андон 20, дюлгерджия, гр.
Снаха: Сотира Дм. 23
Внуци: Наум Лз. 7, Пандо Лз. 3
22. Грозданов Димитри 58, земеделец
Синове: Яне 25, гр.; Христо 21, гр.
Снаха: Елена 22
23. Димитров Наум 45, дюлгерджия, в Деде Агач, гр.; Апостол Дм., брат, 38, гр.
Прязиме Джованкови
24. Димитров Търпо 28, дюлгерджия, гр., в Гърция; Йордана Дм. 29, сестра; Илия Ив. 30,
зет, в Анадол
Внучки: Буряна Ил. 4, Александра Ил. 1
Прязиме Влашови
25. Димов Георги 66 орач; Стамена, съпруга, 63
Синове: Андон 32, дограмаджия, гр., в Билища; Спирос 23, дограмаджия, гр., в
Билища
Снаха: Димитра Фп. 28
Внуци: Атанас Андонов 12, гр.; Ламбро Андонов 8, гр.
Внучка: Томаия Ан. 1
Прязиме Влашови
26. Дм. Евгения, вдовица, 44
Синове: Никола Янев 17, гр., в Гърция; Янули Янев 14, гр., в Анадол
Дъщеря: Димитра Ян. 19
Прязимето Николови
27. Иванов Димитър – свещеник, 70, гр.; Димана, съпруга, 68
Син Търпо 28, шивач, гр.; Търпена, снаха, 23; Васил внук 3; Невенка, внука, 3 мес.
Прязиме Синчови
28. Иванов Лазар 33, камянодялец; Димана Константинова, съпруга, 30
Прязиме Шкрекови
29. Иванов Михаил камянодялец, 38, гр., в Америка; София Кръстова, съпруга 36;
София, майка, вдовица, 70;
Син: Анастас 12, гр.;
Дъщери: Йордана 15, Райна 1.
Прязиме Шкрекови
30. Илиев Стоян 32, дюлгерджия, гр.; Малина Маркова 65, майка
Пряз[име]. Касовски
31. Йованов Андон 35, дюлгерджия, гр.; Христана, съпруга, 29
Дъщери: Мария 11, гр.; Търпяна 8, гр.

- Прязиме Филови
32. Йованов Васил 34, дюлгерджия, гр.; Димитра, съпруга, 30
Син: Кръсто 5
Дъщеря: Йордана 8, гр.
Прязиме Шемкови
33. Йованов Ламбро 28, дюлгерджия, гр.; Малина, съпруга, 26, гр.; Елена, сестра 17
Синове: Стефан 6, Йован 1
Прязиме Филови
34. Кирилов Васил 35, дюлгерджия, в България; Стамена, съпруга, 32
Синове: Лазар 16, гр.; Кирил 10, гр.
Дъщеря: Христана 12, гр.
Прязимето Поповци
35. Кирилова Катерина 53, вдовица
36. Константинов Ламбро 9, гр., сирак
Прязимето Николови
37. Констандинов Симион 47, дюлгерджия, гр., в Анадол; София, съпруга, 35
Син: Борис 1
Дъщери: Йордана 15, Василка 10, гр.; Александра 1
Прязиме Филови
38. Константинов Фоти 29, млякар, гр., в България; Александра 17, сестра
Пряз[име]. Петрови
39. Котев Търпо 80
Син: Евтими Тр. 34, дюлгерджия, гр.; Зойя, снаха, 30
Внучки: Димитра 9, гр.; Търпяна 5
Прязимето Пържови
40. Кръстов Търпо, Джоков 22, дюлгерджия
41. Манолов Илия 50, дюлгерджия, гр.
Синове: Никола 23, дюлгерджия, гр., в Деде Агач; Георги 19, дюлгерджия, гр., в Дедеагач
Прязиме Пашаларови
42. Михайлов Анастас 48, орач; Доста Йованова, 45
Прязимето Мужови
43. Мх. Димитър 58, дюлгерджия; Стамена, съпруга, 51
Дъщеря: Цвятанка 22
Прязимето Николови
44. Накова Йордана 67 вдовица
Прязиме Несторова
45. Накова Карафила 28, майка
Син: Кръсто 10, гр.
Дъщеря: Сотира 7 гр.
Внучки (?): Трендафила 15, Елена 13
Прязиме Пашаларови
46. Николов Йован 45, дюлгерджия, гр., в Гърция; Илия брат, 42, гр., в Америка
Снахи: Димана 41, Бояна 36
Внуци: Герго Ил. 14, гр.; Никола 13, гр.; Кръсто 11, гр.; Пандо 8 гр.; Ахил 3
Внучка: Елена 9, гр.
Прязиме Поповци

47. Николов Кръсте 23, ковач, гр., в България; Йордана, сестра, 21.
48. Панайотов Андон 45, дюлг., гр., в Анадол; Гана Ан., съпруга, 42
Синове: Георги 16, бакалин, гр., в Мора; Стоян 14, в Анадол; Васил 9, гр.
Дъщери: Димитра 7, гр.; София 4
Прязимето Аргирови
49. Пандов Лазар 52, шивач; София Димитрова, съпруга, 55
Синове: Андреа 35, дюлгерджия, гр., в Гърция; Наум 18, дюлгерджия, в България
Пряз[име]. Петрови
50. Петров Герго 42, дюлгерджия, гр., в Анадол; Стоянка, съпруга, 37
Дъщери: Александра 23, Търпяна 10
Прязимето Андрикови
51. Петров Христо 48, дюлгерджия, гр., в Гърция; Йован, брат 36, дюлгерджия, гр., в Гърция
Снаха: Йордана 32
Внуци: Андон 3, Борис 1
Внучки: Търпена 18, Димитра 11, гр.
Прязимето Андрикови
52. Пн. Димитър 48, кмет, гр.; Константина, съпруга, 45
Дъщери: София 23, Василка 14, Зоя 11, гр.
Прязимето Петровски
53. Сотиров Кръсто 28, опинчар, гр.; Зоя Илиева 25
Прязимето Шкрекови
54. Сотиров Ламбро 35, зидарин; Василка Сарова, съпруга, 33
Дъщеря: Елена 11, гр.
Прязиме Шкрекови
55. Сотиров Никола 40, дюлгерджия, гр.; Стойна Христова, съпруга, 38
Син: Перикъл 7, гр.
Дъщеря: Димитра
Прязиме Шкрекови
56. Сотирова Елена 30, вдовица
Синове: Димитър Сотиров 4, Наум 2 мес.
Дъщери: Констандина 6, гр.; Йордана 9, гр.
Прязиме Пашаларови
57. Стефов Лазар 48, дюлгерджия, гр., в България; Кираца Тряндова, съпруга, 45
Синове: Илия 24, млякар, гр., в България; Васил 20, млякар, гр., в България;
Никола 12, гр., в България; Стефан 9, гр.; Наум 7, гр.
Дъщеря: Димитра 16, гр.
Прязиме Камбурови
58. Стоянов Константин 65, дюлгерджия в г. Деде Агач
Дъщеря: Илина 23, гр.
Прязиме Солакови
59. Тегов Мануил 51, дюлгерджия; Карафила, съпруга, 48
Син: Пандо 23, дюлг., гр.
Дъщеря: Лозана 20
Прязиме Влашови
60. Тодоров Яне 27, бакалин, гр.; Стойна Кирилова, съпруга, 23
Син: Андреа Янев 1
61. Трайков Димитър 63; Катерина Сотирова, съпруга, 62

- Синове: Васил 30, учител, гр.
Дъщери: Сотира Лазарова 22; Елена Василева 1.
Пряз[име]. Пашаларови
62. Трайков, Христо 65, кираджия, гр., в Анадол; Виша, съпруга, 60
Синове: Спиро 30, дялгерджия, в Анадол; Димитър 28, дялгерджия, в Анадол;
Ламбро 23 дялгерджия, в Анадол
Прязиме Пашаларов
63. Тръндова Констандина 70
Син: Васил 42 дялгерджия, гр.; Мария, снаха, 40
Внуци: Спиро 21, бакалин, гр., в Арабистан; Констандин 18, тенекеджия, гр., в Билища; Христо 7, гр.
Внучки: Катерина 12, София 9, гр.; Димитра 1
Прязиме Синчови
64. Търпов Васил 15, гр.; Виша, майка, вдовица, 55
Прязиме Камбуровци
65. Търпов Йорго 47, дялгерджия; Мария Константинова, съпруга, 43
Син: Яне Йоргов 18, дялгерджия
Дъщери: Василка 15, Йордана 10, гр.
Прязиме Темелкови
66. Търпов Кръсто 50, приемач, гр., в Гърция; Димитра, майка, вдовица, 80
Синове: Георги 7, Костандин 17
Дъщеря: Търпена 11, гр.
Прязиме Пашаларови
67. Търпова Елена 61, вдовица
68. Филипов Наум 58, дялгерджия, у Солун; Доста Константинова 46
Прязимето Касови
69. Христов Андон 43, млякар, гр., в България; Мануша, съпруга, 40
Синове: Константин 16, гр., в България; Кръсто 12, гр.
Дъщеря: София 18
Прязимето Николови
70. Христов Андон 26, дялгерджия; Мария Стоянова, съпруга, 25; Констандина, майка, вдовица, 65
Прязиме Касови
71. Христов Григор 48, дялгерджия, в България
Прязиме Георгиова (?)
72. Христов Васил 65, земеделец; Елена, съпруга, 62
Синове: Аргир 38, дялгерджия; Анастас 32, дялгерджия, в Америка; Констандин 22, гр., в Америка; Павел 17, гр.;
Снахи: Малина 36, Търпяна 28
Дъщеря: Димитра 18
Внуци: Търпо 6, Христо 3, Андон 3, Георги 1
Прязиме Шемкови
73. Христов Васил 33, млякар, гр., в България; Цвятанка, съпруга, 30; Нуна, сестра, 22
Синове: Александър 6, Ламбро 11, в България; Андрея 4
74. Христов Стоян 80, орач
Син: Пандо 36, дялгерджия; Мария Лазарова, снаха, 30
Внук: Никола Пандов 11, гр.
Внучка: София Сотирова 8, гр.

- Прязимето Мужови
75. Христова Томайя 8, гр., сирак
76. Цвятков Апостол 65, овчар
Синове: Лазар 34, млякар, гр., в Америка; Цвятко 25, хлябар, гр., в Америка
Внучка: Сотира Лазарова 9, гр.
Прязимето Мужови
77. Цвятков Константин 80, орач, гр.
Син: Георги 52, каменодялец, гр., в България; Константина, снаха, 48
Внуци: Ламбро Гр. 30, каменодялец, гр., в България; Димитър 26, каменодялец, гр., в България; Христо Кр. 14, гр.
Внучки: Елена Флп. 24, Талия Кр. 9, гр.
Прязимето Мужови
78. Цвятков Кръсто 59, земеделец; Христана, съпруга, 56
Син: Михаил 35, дюлгерджия, гр., в Америка; Доста, снаха, 30
Внуци: Георги 9, Никола 5, Крум 1
Прязимето Николови
79. Янев Андон 55, земеделец
Синове: Димитър 28, гр., в Америка; Наум 25, гр.; Лазар 22, ковач, гр., в България
Снаха: Мария Гр. 26
Внук: Яне Дм. 1
Внучка: Слава Дм. 4
Прязимето Палчеви
80. Янев Васил 55, млякар, гр., в България; Мария, съпруга, 53
Син: Ламбро 24, млякар, гр., в България; Мария Грозданова, съпруга, 23, Невянка
2 мес., дъщеря
Дъщеря: Зойя Василева 16
Прязиме Касови
81. Янев Тодор 46, дюлгерджия; Васил, брат, 35, дюлгерджия, гр., в Гърция
Снахи: Катерина 50, Стойна 42, Султана 32
Деца: Никола Тд. 15, гр.; Андрея Вс. 10, гр.; Полащ(или ц)яна (?) 1
- СЕМЕЙСТВА, ЧИИТО ГЛАВИ СА БЕЛЯЗАНИ САМО С ЛИЧНО ИМЕ
- Анастасия, майка, 50
Дъщери: Нунка 29, Димитра 18
Прязиме Влашови
- Атанас 68, дюлгерджия, гр.
Син: Васил 50
Прязиме Джованкови
- Велика, вдовица, 63
Син: Никола 35, дюлгерджия; Елена, съпруга, 31; Лазар син, 5, гр.; Петкана, дъщеря, 16.
Прязиме Темелкови
- Грозда, вдовица, 80
Син: Филип 52, дюлгерджия; Петра, снаха, 50; Константин, внук, 18, дюлгерджия, гр.; Елена, внучка, 22
Прязиме Джованкови
- Грозда, вдовица, 42
Синове: Кръсто 18, дюлгерджия, в Анадол; Лазар 16, дюлгерджия, гр., в Анадол

- Дъщеря: Ангелина 20
Гроздана, вдовица, 61
Син: Никола 36, дялгерджия, гр.; Карафила, снаха, 29; Трънда, снаха, 28
Внуци: Васил 19, гр.; Андон 10, гр.; Кръсте 8, гр.; Борис 3, Стоян 1
Внучки: Велика 16
- Димитри, вдовец, 47, дялгерджия, гр., в Гърция;
Син: Васил 25
Прязиме Несторови
- Елена, вдовица, 74
Дъщеря: Василка Кр. 22
- Зойя, вдовица, 58
Синове: Андон 35, дялгерджия, гр., в Америка; Васил ? дялгерджия, гр., в България
Дъщеря: София 21
Снахи: Стана 28, Елена 23
Внуци: Пандо 10, гр.
Внучки: Фания 6, Стоянка 1.
- Йордана, вдовица, 43
Син: Йован 18, гр., дялгерджия
Дъщеря: Стойна 14
Прязиме Джованкови
- Кръстана, вдовица, 51
Синове: Христо 15, гр.; Васил 13, гр.
Дъщеря: Мария 17
Прязиме Темелкови
- Петра, вдовица, 60
Син: Илия 31, дялгерджия, гр.; Търпяна, снаха, 28; Андрея, внук, 9, гр.; Бончо, внук, 1.
Прязиме Несторови
- София, вдовица, 70
Син: Ламбро 36, дялгерджия, гр.; Елена, снаха, 34
Внуци: Пандо 12, гр.; Никола 6;
Внучка: Атина 3
Прязиме Киркови
- Стана, вдовица, 50
Син: Спиро Саров 18, лекар, гр., в България
Дъщери: Димитра Ср. 16, Елена Ср. 5
Прязимето Мужови
- Трайко, баща 48, дялгерджия, в Анадол; Йордана, майка 45;
Син: Никола 19, обушар, гр., в България
Дъщери: Търпена 23, Василка 16, Зойя 8, гр.
Прязиме Джокови
- Христана вдовица 38
Дъщеря: Търпяна 12, гр.
Прязиме Несторови

Цвятанка, вдовица, 72

Син: Илия 46, дюлгерджия, в Анадол; Димитър, снаха, 40

Внуци: Андон 21, обушар, гр., в Билища; Кръсто 1

Внучки: Василка 10, гр.; Елена 5

Прязимето Мужови

Кратки статистически данни за трудовата заетост и за грамотността на населението

Традиционните препитания, свързани с обработката на земя и с животновъдството, са слабо представени: земеделец 4; орач 5, от които 2 грамотни; овчар 1. Основен поминък е занаятчийството. Широко разпространено е дюлгерджийството – 75, както и 1 зидарин. От тях 9 работят в Гърция, 8 в България. В границите на Османската империя са 9 в Анадола, 1 в Арабистан (?), 3 в Дедеагач (дн. грц. Александруполис), 2 в Солун. В Америка са 7. Каменоделците са 5, от които 2 в България и 1 в Америка. Ковачи – 2 в България. Обушари – 2 в България и 1 в съседното селище Билища. Отбелязани са още 6 опинчари, от които 1 в България и 1 в Америка, както и 1 папуджия. Шивачите са 2. Дограмаджии – 2 в Билища; тенекеджия 1 в Билища. Голяма е групата на млекарите – 9, от които 7 в България и 1 в Америка. Отбелязани са още 1 кираджия в Анадола, 1 хлебар в Америка, 1 бакалин в Арабистан, както и 1 приемач (?) в Гърция. В списъка се откриват 1 лекар в България и 1 аптекар в Гърция. Местната интелигенция в селото е представена от кмет, учител и свещеник. Освен това са отбелязани 5 жители на селото с пребиваване в Анадола и 2 в Америка, без да е посочена трудовата им дейност. Както е видно, голям процент от трудоспособното мъжко население гурбетува. Висок е процентът на грамотност в селото. От занаятчиите 68 са грамотни. 39 момчета и 26 момичета до 20 г. също са грамотни.